

**Zpráva o činnosti národního korespondenta pro boj proti korupci za
rok 2019**

Mgr. Jiří Pavlík

V Brně dne 31. ledna 2020
3 SE 101/2020

Zpráva národního korespondenta pro boj proti korupci za rok 2019 shrnuje nejen vlastní činnost spojenou s národním korespondentstvím, ale též i důležité informace a události vztahující se k boji proti korupci za rok 2019.

Shrnutí

Obecně lze říci, že v oblasti korupční trestné činnosti jako takové nedošlo na základě níže uvedených (ad III.) statistických údajů meziročně k zásadnějším výkyvům. Pozornost veřejnosti a médií je nadále věnována především korupční problematice v návaznosti na politické rozhodování.

Jako podstatné pro rok 2019 národní korespondent vidí snahu státního zastupitelství o zachování svého nezávislého postavení a nezvyšování ingerence výkonné moci do státního zastupitelství jako celku, a to v souvislosti s návrhem novely zákona o státním zastupitelství, jehož předkladatelem je Ministerstvo spravedlnosti.

Současně nelze nevidět nepříjemný propad České republiky v rámci CPI indexu zpracovávaného Transparency International, a to na sdílenou 44. příčku.

I. Změny v oblasti právní úpravy

V roce 2019 **nedošlo ke změnám trestního zákoníku** v oblasti korupčních trestných činů, tedy nejen § 331 až § 333 trestního zákoníku, ale též ani u trestných činů podle § 226, § 256, § 257 a § 258 trestního zákoníku.

V oblasti trestního práva procesního došlo k **několika novelizacím především trestního řádu, které však mají obecnější dosah**, než pouze na oblast korupční trestné činnosti, ale právě i v rámci tohoto druhu kriminality mohou být využívány.

Z hlediska širších souvislostí lze zmínit zákon č. 315/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, a který je adaptační právní úpravou nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem **zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce** a implementací směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie. Úřad evropského veřejného žalobce může hrát do budoucna úlohu i v rámci postihu korupční trestné činnosti, pokud se bude týkat jeho vymezené příslušnosti.

Na tomto místě je třeba zmínit **návrh novely zákona o státním zastupitelství**, který co do své iniciace odkazuje na plnění doporučení GRECO (Skupiny států proti korupci). V rámci připomínkového řízení nebyla nalezena shoda mezi Ministerstvem spravedlnosti, jako předkladatelem, a státním zastupitelstvím nad některými podstatnými body návrhu. Dne 12. 9. 2019 byl návrh novely projednán Legislativní radou vlády, která návrh zákona doporučila Vládě České republiky schválit s určitými legislativně technickými připomínkami a poté předložit do Parlamentu České republiky. Současně stanovisko obsahuje sdělení pro vládu, ze kterého vyplývá, že

na některé podstatné části návrhu zákona měli jednotliví členové rady protichůdné názory (zejména ke složení výběrové komise na místa vedoucích státních zástupců). Legislativní rada vlády je poradním orgánem Vlády České republiky v její legislativní činnosti, hodnotí návrh zákona především z pohledu legislativního zpracování a souladnosti s právním řádem, naopak nehodnotí politická východiska, na kterých je návrh zákona postaven. Návrh novely zákona o státním zastupitelství byl dále dne 2. 10. 2019 projednán Radou vlády pro koordinaci boje s korupcí, která doporučila Vládě České republiky neschválit předmětnou novelu zákona o státním zastupitelství ve znění předloženém Ministerstvem spravedlnosti a doporučila ji vrátit ministerstvu k zpracování připomínek Nejvyššího státního zastupitelství zásadní povahy. Zásadním důvodem tohoto rozhodnutí bylo, že rada měla za to, že předmětný návrh zákona nepřipadným způsobem zvyšuje ingerence exekutivy do státního zastupitelství, a to zejména v oblasti výběru vedoucích státních zástupců. Rada vlády pro koordinaci boje s korupcí je stálým poradním orgánem Vlády České republiky pro oblast boje s korupcí a mimo jiné též posuzuje z hlediska korupčních rizik návrhy vybraných právních předpisů překládaných vládě. Návrh novely zákona o státním zastupitelství nebyl do současné doby zařazen na pořad jednání Vlády České republiky a paní ministryně spravedlnosti deklarovala, že hodlá návrh ještě projednat s nejvyšším státním zástupcem.

II. Změny v oblasti vnitřní právní úpravy státního zastupitelství

V roce 2019 **nedošlo ke změnám interní právní úpravy** (pokyny obecné povahy), které by se týkaly výslovně oblasti korupční trestné činnosti. Za připomenutí však stojí vydání nového pokynu obecné povahy č. 9/2019, o postupu státních zástupců v trestním řízení, který nabyl účinnosti 1. 1. 2020, a který má obecný dopad.

III. Některé statistické ukazatele korupční kriminality

V dále uvedené tabulce jsou uvedeny některé podstatné ukazatele pro trestné činy, které lze považovat za korupční v širším slova smyslu. Srovnáním let 2017 až 2019 nejsou patrné žádné zásadní výkyvy, a to při vědomí celkové absolutně nižších počtů stíhaných osob. Je patrný mírný pokles stíhaných osob pro přijetí úplatku, též určitý pokles osob stíhaných pro trestný čin zjednání výhody pro zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě, ale současně nárůst osob odsouzených pro tento trestný čin. Je třeba si však uvědomit je v řádovém počtu jednotek či desítek obviněných i jen jedna trestní věc s více trestně stíhanými osobami může mít výraznější vliv na meziroční srovnání.

Trestný čin (TZ2009/TZ1961)	2017				2018				2019[1]			
	Počet stíhaných osob/počet osob, kterým bylo sdělené podezření	Počet osob postavených před soud (obžaloby/návrh na potrestání/DVT)	Počet osob vyřízených odklonem (§ 307, § 309, § 179g)	Počet osob vyřízených v řízení před soudem (odsouzeno/zproštěno)	Počet stíhaných osob/počet osob, kterým bylo sdělené podezření	Počet osob postavených před soud (obžaloby/návrh na potrestání/DVT)	Počet osob vyřízených odklonem (§ 307, § 309, § 179g)	Počet osob vyřízených v řízení před soudem (odsouzeno/zproštěno)	Počet stíhaných osob/počet osob, kterým bylo sdělené podezření	Počet osob postavených před soud (obžaloby/návrh na potrestání/DVT)	Počet osob vyřízených odklonem (§ 307, § 309, § 179g)	Počet osob vyřízených v řízení před soudem (odsouzeno/zproštěno)
§ 226/ (256b) Pletichy v insolvenčním řízení	0	0	0	0	0	0	0	0/1	0	0	0	0
§ 256/ (128a) Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě	24	23	0	61/23	47	44	2	6/14	26	21	1	27/11
§ 257/ (128b) Pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži	0	0	0	0	9	9	0	0	3	3	0	1/0
§ 258/ (128c) Pletichy při veřejné dražbě	1	1	0	7/0	2	2	0	0/1	1	1	0	2/0
§ 331/ (160) Přijetí úplatku	45	32	12	28/11	116	49	67	21/7	81	24	53	15/4
§ 332/ (161) Podplacení	75	73	0	55/11	94	92	1	53/5	72	70	0	50/8
§ 333/ (162) Nepřímé úplatkářství	3	3	0	2/0	0	0	0	4/2	7	6	1	1/0

[1] Za rok 2019 se jedná zatím o předběžné statistické údaje.

IV. Nelegislativní materiály

Akční plán boje s korupcí na rok 2019 – tento akční plán byl schválen Vládou České republiky na schůzi uskutečněné dne 3. března 2019 svým usnesením č. 170. Na přípravě tohoto materiálu bylo ze strany NSZ spolupracováno. Akční plán obsahuje zejména opatření nelegislativního charakteru vyplývající ze závazků České republiky vůči mezinárodním organizacím, jako například doporučení GRECO nebo Pracovní skupiny proti podplácení zahraničních veřejných činitelů v mezinárodních podnikatelských transakcích při OECD, či iniciativám (Partnerství pro otevřené vládnutí – OGP).

Vládní koncepce boje s korupcí na léta 2018 až 2022 - tato vládní koncepce byla připravována v průběhu roku 2018 a byla schválena Vládou České republiky na schůzi uskutečněné dne 17. prosince 2018 svým usnesením č. 855. Koncepce vymezuje čtyři prioritní oblasti boje s korupcí:

- 1) oblast „*Výkonná a nezávislá exekutiva*“ – v rámci níž se rovněž zaměřuje na posílení nezávislosti, materiálních a personálních kapacit orgánů činných v trestním řízení, ale také na vyšší míru odpovědnosti a nároků na ně kladených.
- 2) oblast „*Transparentnost a otevřený přístup k informacím*“
- 3) oblast „*Hospodárné nakládání s majetkem státu*“
- 4) oblast „*Rozvoj občanské společnosti*“

Tyto dokumenty jsou dostupné na www.korupce.cz

Nejvyšší státní zastupitelství dlouhodobě věnuje pozornost problematice zahraničního podplácení. Proto se spolu s Ministerstvem spravedlnosti, Národní centrálou proti organizovanému zločinu SKPV Policie České republiky, Ministerstvem průmyslu a obchodu a agenturami CzechTrade a CzechInvest, podílelo v roce 2019 na přípravě **informační brožury věnované problematice zahraničního podplácení**, která českým společnostem poskytuje informace o rizicích a postihu tohoto trestného činu.

Tato brožura je dostupná na:

<http://www.nsz.cz/index.php/cs/zahranicni-podplaceni>
<https://korupce.cz/zahranicni-podplaceni/>

Současně Nejvyšší státní zastupitelství zřídilo na svých webových stránkách kontaktní bod pro nahlašování podezření na zahraniční podplácení.

<http://www.nsz.cz/index.php/cs/zahranicni-podplaceni>

V. Judikatura

Výběr některých rozhodnutí Ústavního soudu a Nejvyššího soudu dotýkající se korupční trestné činnosti je obsažen v Příloze č. 1 této zprávy.

VI. Hodnocení České republiky ze strany mezinárodních hodnotících mechanismů

Plnění doporučení z hodnotící zprávy České republiky přijaté **GRECO** v rámci čtvrtého kola hodnocení na 72. plenárním zasedání, ze dne 1. července 2016,

sp. zn. GrecoEval4Rep(2016)4, ve vztahu k Prevenci korupce ve vztahu ke členům Parlamentu, soudcům a státním zástupcům:

Doporučení xii. (i) přijmout profesní etický kodex pro všechny státní zástupce doplněný vysvětlujícími poznámkami a/nebo praktickými příklady včetně doporučení pro řešení střetu zájmů a souvisejících otázek (např. v souvislosti s dary, vedlejšími činnostmi, kontakty s třetími stranami/mlčenlivostí atd.), který bude účinně předložen všem státním zástupcům a bude snadno dostupný veřejnosti; (ii) aby byl takový etický kodex doplněn o praktická opatření pro jeho implementaci včetně důvěrných konzultací a školení;

K naplnění doporučení xii. bylo dne 16. 4. 2019, s účinností od 1. 5. 2019, přijato opatření vedoucích státních zástupců s personální kompetencí (tedy nejvyššího státního zástupce, vrchních státních zástupců, krajských státních zástupců a městského státního zástupce v Praze), kterým se vydává **Etický kodex státního zástupce**, a to jako jednotný etický kodex závazný pro všechny státní zástupce. Nejvyšší státní zastupitelství vydalo dne 24. 4. 2019 **Komentář k Etickému kodexu státního zástupce**.

Postup plnění doporučení GRECO byl předmětem projednání na plenárním zasedání konaném ve dnech 2. až 6. 12. 2019, avšak ke dni zpracování této zprávy nejsou výsledky publikovány.

VII. Dotazníky

Národní korespondent níže uvádí některé z vyplněných dotazníků nebo poskytnutých informací za rok 2019.

- 1) Poskytnutí podkladů pro hodnocení plnění doporučení GRECO – viz bod VI.
- 2) Poskytnutí podkladů pro hodnocení plnění doporučení OECD v oblasti zahraničního podplácení
- 3) Dotazník GRECO a MONEYVAL ke korupční a podvodné trestné činnosti v návaznosti na genderovou problematiku

VIII. Účast v poradních orgánech a pracovních skupinách

Rada vlády pro koordinaci boje s korupcí – národní korespondent se pravidelně účastnil jednání Rady jako náhradník za stálého člena Rady JUDr. Pavla Zemana, nejvyššího státního zástupce – bližší informace ve spise sp. zn. 1 SPR 43/2019 nebo na webových stránkách www.korupce.cz

IX. Účast v poradních orgánech a pracovních skupinách

Transparency international – Index vnímání korupce – hodnocení vydáno počátkem roku 2019. Česká republika se v rámci „Indexu vnímání korupce 2018“ posunula ze 42. místa z indexu pro rok 2017 na **38. příčku**.

K datu zpracování této zprávy byl ale již publikován „Index vnímání korupce 2019“ (sběr dat v letech 2018 a 2019), ve kterém si Česká republika bohužel pohoršila o 6 míst na sdílenou **44. příčku** spolu s Kostarikou, Gruzii a Lotyšskem. TI jako hlavní příčiny uvedla *„Letošní ztrátu odráží především pět dílčích indexů zachycujících náchylnost ke korupci a politizaci státní správy, zneužívání pravomocí a protikorupční robustnost vztahu státu a soukromých firem, kde se ČR výrazně propadla. Ve zbylých indexech naše země stagnuje.“*

Judikatura Nejvyššího soudu

K trestnému činu podle § 331 trestního zákoníku (přijetí úplatku)

1. Usnesení NS ze dne 9. 1. 2019 sp. zn. 7 Tdo 1585/2018 – dokonání přijetí úplatku

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/3AF1419B4F6E6E89C12583C1003ECAB3?openDocument&Highlight=0,null

Usnesení Ústavního soudu ze dne 16. 4. 2019 sp. zn. II. ÚS 1095/19

<https://nalus.usoud.cz/Search/ResultDetail.aspx?id=106659&pos=23&cnt=283&typ=result>

Právní věta: *Přečin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 trestního zákoníku je dokonán rovněž tehdy, pokud je poskytnut slib úplatku a pachatel takovou nabídku neodmítne a výslovně nebo konkludentně s ní souhlasí. Znak dá si slíbit úplatek ve smyslu skutkové podstaty citovaného přečinu je formou přípravy, která je povýšena na dokonáný trestný čin.*

Rozhodnutí:

Rozsudkem Okresního soudu v Mělníku č. j. 2 T 52/2015-1633 byli obvinění P. Z. a J. B. uznáni vinnými přečinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 trestního zákoníku, za což byl obviněný P. Z. odsouzen k trestu odnětí svobody na patnáct měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu dvou let a byl mu uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce rozhodčího, asistenta rozhodčího nebo delegáta svazu ve všech utkáních organizovaných Fotbalovou asociací ČR na tři a půl roku. Obviněný J. B. byl odsouzen k trestu odnětí svobody na osmnáct měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu dva a půl roku a byl mu uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce rozhodčího, asistenta rozhodčího nebo delegáta svazu ve všech utkáních organizovaných Fotbalovou asociací ČR na tři a půl roku. Kromě toho bylo tímto rozsudkem rozhodnuto o vině a trestu další 17 obviněných.

Krajský soud v Praze k odvolání obviněných rozhodnutí okresního soudu částečně zrušil, a to mj. ve výroku o trestu. Odvolací soud o trestech rozhodl znovu při nezměněném výroku o vině.

Následné dovolání obviněných Nejvyšší soud odmítl.

Skutková zjištění:

Obviněný P. Z. se uvedeného přečinu dopustil tím, že přijal nabídku úplatku L. V. ve výši 1 000 Kč pro každého rozhodčího a delegáta Středočeského krajského

fotbalového svazu za zmanipulování fotbalového zápasu, když v předmětném zápase vystupoval obviněný v pozici rozhodčího.

Obviněný J. B. se uvedeného přečinu dopustil tím, že ve dvou případech před začátkem fotbalových zápasů mu byl nabídnut úplatek ve výši 3 000 Kč za ovlivnění fotbalového zápasu, na což obviněný reagoval tím, že pomoc přislíbil a doplnil, že nebyla dána žádná nabídka ze strany druhého týmu a následně po ukončení zápasů mu byla přislíbená částka 3 000 Kč vyplacená.

Z odůvodnění:

Pod dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) trestního řádu lze s jistou mírou benevolence podřadit námitku obviněného P. Z., kterou do jisté míry zpochybňuje naplnění objektivní stránky trestného činu přijetí úplatku. V tomto směru obviněný namítl, že žádný úplatek nedostal a dále, že výsledek zápasu byl odlišný od požadavku. Pokud obviněný dovozuje, že se trestného činu přijetí úplatku nemohl dopustit právě proto, že žádný úplatek de facto nedostal, je na místě poznamenat, že trestný čin přijetí úplatku může být spáchán nikoliv jen v situaci, kdy se pachatelé určité neoprávněné výhody dostalo, ale rovněž tehdy, pokud je takové osobě poskytnut slib úplatku a tato osoba nabídku neodmítne a výslovně nebo konkludentně s ní souhlasí, neboť znak dá si slíbit úplatek, je formou přípravy, která je povýšena na dokonaný trestný čin. Je pak nerozhodné, zda dojde ke splnění slibu. Skutečnost, že přijetí úplatku nebo slibu úplatku neovlivnilo osobu obstarávající věci obecného zájmu nebo podnikající osobu, je z hlediska právní kvalifikace jejího jednání podle tohoto ustanovení bez významu. Jestliže úplatek nebo slib úplatku měl vliv na jednání pachatele, zvyšuje tato okolnost závažnost trestného činu.

2. Usnesení NS ze dne 17. 7. 2019 sp. zn. 7 Tdo 735/2019

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/AC4FF3B9FB1C5CD6C125848B00189C80?openDocument&Highlight=0,null

Usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 10. 2019 sp. zn. II. ÚS 3255/19

<https://nalus.usoud.cz/Search/ResultDetail.aspx?id=109216&pos=8&cnt=283&typ=result>

Rozhodnutí:

Rozsudkem Krajského soudu v Plzni č. j. 5 T 4/2017-2728 byli obvinění L. B. a P. K. shledáni vinnými zločinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 2, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku a odsouzeni každý k trestu odnětí svobody v trvání 5 let. Současně bylo rozhodnuto o zabránění náhradní hodnoty, a to peněžních prostředků ve výši 6 073 498,70 Kč, uložených na bankovním účtu společnosti M. T. p.

Vrchní soud v Praze, z podnětu odvolání státního zástupce, rozsudkem č. j. 7 To 69/2018-2811 napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu u obou obviněných a rozhodl tak, že je odsoudil každého k trestu odnětí svobody v trvání 5 let a zároveň jim uložil každému peněžitý trest v celkové výměře 1 000 000 Kč, tj. 250 denních sazeb po 4 000 Kč. Odvolání obviněných byla jako nedůvodná zamítnuta.

Nejvyšší soud dovolání obviněných odmítl.

Ústavní soud ústavní stížnost stěžovatelky P. K. odmítl.

Skutková zjištění:

Obvinění se dopustili zločinu tím, že po vzájemné domluvě s cílem dosáhnout neoprávněného obohacení společnosti M. T. p., v níž byla obviněná P. K. jediným společníkem, společně jako zaměstnanci oddělení Výrobní nákup společnosti D. Š. P. záměrně nepostupovali v souladu se svými pracovněprávními povinnostmi a interními postupy a bez souhlasu zaměstnavatele podmiňovali nákup zboží pro něj od vybraných dodavatelů zasíláním peněz ve prospěch společnosti M. T. p., kterou tak bez uskutečnění odpovídajícího protiplnění neoprávněně obohatili, a to o prostředky ve výši 6 073 468,70 Kč.

K trestnému činu podle § 332 (podplácení)

3. Usnesení NS ze dne 21. 5. 2019 sp. zn. 4 Tdo 546/2019

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/C1F1DCE0033A21F4C1258448001820B2?openDocument&Highlight=0,null

Usnesení Ústavního soudu ze dne 30. 10. 2019 sp. zn. I. ÚS 2603/19

<https://nalus.usoud.cz/Search/ResultDetail.aspx?id=109331&pos=7&cnt=283&typ=result>

Rozhodnutí:

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 č. j. 30 T 14/2008-251 byl obviněný uznán vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, zločinem podplácení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, přečinem vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku, a odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let, k němuž byl zařazen do věznice s ostrahou. Rovněž mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 24 měsíců.

Městský soud usnesením č. j. 44 To 431/2018-287 odmítl odvolání obviněného.

Usnesením Nejvyššího soudu č. j. 4 Tdo 546/2019-327 bylo dovolání obviněného odmítnuto jako zjevně neopodstatněné.

Ústavní soud stížnost obviněného odmítl.

Skutková zjištění:

Zločinu podplácení se obviněný dopustil tím, že poté, co během silniční kontroly, kdy opakovaně uváděl nepravdivé údaje ke své osobě, po provedených dechových zkouškách s opakovaným pozitivním výsledkem 2,26 a 2,34 promile alkoholu v dechu, vytáhnul z kapsy svého oděvu několik papírových bankovek v nominální hodnotě 100 Kč a 200 Kč, které držel v dlani pravé ruky mezi prsty a současně se zasahujících policistek tázal "zda by to nešlo vyřešit nějak jinak", načež byl policistkami upozorněn, že takové věci nemá zkoušet, že se tím dopouští dalšího protiprávního jednání a ony budou věc řešit podle zákona, proto obviněný s omluvou uschoval bankovky zpět do svého oděvu a k předání peněz tak nedošlo.

4. Usnesení NS ze dne 16. 1. 2019 sp. zn. 7 Tdo 1561/2018

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/D81ACB84F6B77BA4C12583D80017E404?openDocument&Highlight=0,null

Rozhodnutí:

Rozsudkem Okresního soudu v Chebu sp. zn. 4 T 25/2015 byla obviněná uznána vinnou pokusem přečinu podvodu podle § 21 odst. 1 a § 209 odst. 1 trestního zákoníku a soud jí uložil trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání dvou let. Současně jí uložil peněžitý trest ve výši 25 000 Kč sestávající se z pětadvaceti denních sazeb po 1 000 Kč.

Rozsudkem Okresního soudu v Chebu byl uznán vinným i obviněný P. H. a to pokusem přečinu podplácení podle § 21 odst. 1 a § 332 odst. 1 alinea 1 trestního zákoníku, a byl mu uložen trest.

Uvedený rozsudek je v pořadí již druhým rozsudkem Okresního soudu v Chebu, neboť první rozsudek byl v celém rozsahu zrušen usnesením Krajského soudu v Plzni a věc byla vrácena soudu prvního stupně. Okresní soud v Chebu přitom svým prvním rozsudkem uznal obviněnou vinnou přečinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 2 trestního zákoníku a uložil jí trest.

Krajský soud v Plzni rozsudkem sp. zn. 6 To 427/2017 o odvoláních obviněných a státního zástupce rozhodl tak, že obviněnou uznal vinnou stejným skutkem, jenž právně kvalifikoval jako přečin přijetí úplatku podle § 331 odst. 2 trestního zákoníku a uložil jí trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání dvou let. Dále jí uložil peněžitý trest v počtu dvaceti pěti denních sazeb, přičemž výše jedné denní sazby činila 1 000 Kč, tedy celkem ve výměře 25 000 Kč. Odvolací soud současně uznal vinným i obviněného P. H. (dokonaným) přečinem podplácení podle § 332 odst. 1 alinea 1 trestního zákoníku a uložil mu trest.

Nejvyšší soud dovolání obviněné odmítl.

Skutková zjištění:

Skutek, jímž byla obviněná uznána vinou, spočíval v tom, že při telefonickém rozhovoru požádala obviněného P. H. o úplatek ve výši 25 000 Kč pro blíže nezjištěného novináře z deníku MF Dnes za to, že v údajné připravované reportáži

o slabém výsledku komunálních voleb ČSSD nebudou zmíněny negativní údaje o obviněném P. H. a o jeho trestním stíhání, které by jej mohly poškodit. Učinila tak z pozice prokuristy společnosti P., která zajišťuje mimo jiné provozování reklamy a poradenské činnosti v reklamě a ekonomiky, a obviněný P. H. jí tento úplatek ve výši 25 000 Kč slíbil a současně si domluvili schůzku. Obviněný P. H. byl pak policií zatčen a mimo jiné byla u něho zajištěna finanční hotovost ve výši 20 000 Kč.

Z odůvodnění:

Nejvyšší soud v odůvodnění uvedl, že obviněná uplatnila pouze námitky skutkové, které však nezakládají žádný z důvodů dovolání podle § 265b trestního řádu, a proto ve vztahu k nim neexistuje zákonná povinnost soudu dovolání přezkoumat (srov. též usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 651/02, III. ÚS 78/05 aj.).

Zásah do skutkových zjištění sice lze v rámci řízení o dovolání připustit, ale jen tehdy, existuje-li extrémní nesoulad mezi vykonanými skutkovými zjištěními a právními závěry soudu a učiní-li dovolatel (současně) tento nesoulad předmětem dovolání. Zásada, s níž dovolací soud přistupuje k hodnocení skutkových námitek, se totiž nemusí uplatnit bezvýhradně, a to v případě zjištění, že nesprávná realizace důkazního řízení má za následek porušení základních práv a svobod ve smyslu dotčení zásadních požadavků spravedlivého procesu.

Pochybení podřaditelná pod výše zmíněné vady však Nejvyšší soud v dané věci neshledal.

Nejvyšší soud se ztotožnil se závěrem soudu druhého stupně o právní kvalifikaci skutku jako přečinu přijetí úplatku podle § 331 odst. 2 trestního zákoníku, neboť ze skutkových zjištění učiněných soudy obou stupňů je nade vše pochybnost zřejmé, že částka, o kterou obviněná spoluobviněného požádala, byla skutečně určena pro blíže nezjištěného novináře z deníku MF Dnes (a nikoliv jako platba za poskytnutí služeb public relations, resp. za placený inzerát) za to, že neuveřejní připravovanou reportáž s negativními údaji o spoluobviněném, a nikoliv, že by tuto částku žádala pod takovou záminkou, tj. že by uvedla spoluobviněného v omyl a vylákala ji proto, aby sebe nebo jiného obohatila.

5. Usnesení NS ze dne 30. 5. 2019 sp. zn. 6 Tdo 45/2019

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/579FA195F70E18E5C125845D00181E04?openDocument&Highlight=0,null

Rozhodnutí:

Rozsudkem Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 74 T 158/2015 byl obviněný J. L. uznán vinným zločinem podplácení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání dvacet čtyři měsíců. Výkon trestu odnětí svobody mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání třiceti šesti měsíců. Dále mu byl uložen peněžitý trest skládající se ze sta denních sazeb, kdy denní sazba činí tisíc Kč, v celkové výměře sto tisíc Kč.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 5 To 161/2018 bylo odvolání obviněného zamítnuto.

Dovolání obviněného Nejvyšší soud odmítl.

Skutková zjištění:

Trestného činu se dopustil tím, že jako zástupce obchodní společnosti V. nabídnul primátorovi a jeho prostřednictvím i jeho náměstkyni, jako novým členům odborné pracovní komise, částku každému ve výši přes 100 000 Kč, aby ovlivnil jednání primátora a jeho náměstkyně při jednání komise, jejímž úkolem je kontrola plnění smlouvy, která mimo jiné obsahuje garanci vývoje cen tepla a vzorec, dle něhož je určován vývoj cen tepla v Ostravě na období 15 let, jehož je obchodní společnost V. výhradním dodavatelem.

Předmětnou smlouvu o spolupráci a závazcích uzavřelo Statutární město Ostrava a společnost D. (později V.). Dodatkem k této smlouvě se smluvní strany dohodly, že nově bude kontrola dodržování smlouvy prováděna odbornou pracovní komisí složenou ze čtyř zástupců města a čtyř zástupců jmenované společnosti. Činnost zástupců města v komisi byla v dané době bezplatná.

K odůvodnění:

Trestného činu podplácení podle § 332 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí, kdo jinému nebo pro jiného v souvislosti s obstaráváním věci obecného zájmu poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek, nebo kdo jinému nebo pro jiného v souvislosti s podnikáním svým nebo jiného poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek.

Obstarávání věci obecného zájmu je činnost, která souvisí s plněním úkolů týkajících se věci obecného zájmu, tedy nejen rozhodování orgánů státní moci a správy, ale i jiná činnost při uspokojování zájmů občanů a právnických osob v oblasti materiálních, sociálních, kulturních a jiných potřeb. Jde tedy o plnění všech úkolů, na jejichž řádném a nestranném plnění má zájem celá společnost nebo určitá sociální skupina. Obstarávání věcí obecného zájmu ve sféře obchodních vztahů definuje § 334 odst. 3 trestního zákoníku jako zachovávání smluvně převzaté nebo právním předpisem uložené povinnosti, která má zabránit protiprávnímu poškozování nebo bezdůvodnému zvýhodňování účastníků těchto vztahů nebo osob, které jejich jménem jednají.

Svou nabídku finanční částky ve výši přesahující 100 000 Kč pro uvedeného svědka a pro jeho náměstkyni označenou jako „přilepšení na dovolenou“ vyslovil obviněný v souvislosti s tím, že uvedení svědci se stali novými členy dotčené komise a měla být právě za jejich činnost v komisi, která spočívala v kontrole dodržování smlouvy a jejích dodatků. Přitom tuto činnost měli zastupitelé města konat bezplatně. Primátor a jeho náměstkyně zde vystupovali ve veřejných funkcích, z titulu svého mandátu získaného od voličů, v zájmu obyvatel města jako představitelé státní správy, resp. samosprávy. Je tak nutno konstatovat, že jejich činnost naplňovala znak obstarávání věcí obecného zájmu. Oproti tomu obviněný zde zastupoval společnost V., tedy vystupoval v souvislosti s jejím podnikáním.

Obsah zájmu, který obviněný svým jednáním sledoval, vyslovil „přáním další dobré spolupráce, jak tomu bylo v minulosti za existence komise“. Tato formulace by mohla navozovat prvotní dojem, že se jedná o zdvořilostní frázi, jak ostatně obviněný uvedl ve svém dovolání, avšak v souvislostech, v nichž byla vyslovena, měla svůj podstatný význam. Vyjadřovala snahu o to, aby nevznikla situace, kdy by některý z členů komise nevyslovil nesouhlas s plněním smlouvy, čímž by mohl přenést projednání kontroly plnění smlouvy z malého počtu členů komise na společnost a statutární orgány města, tj. do širokého projednání mezi politické subjekty, kde by nemuselo dojít ke shodě a bezproblémovému výsledku, což bylo za předchozí existence komise. Zejména je přitom zapotřebí zdůraznit, že jeho záměr ovlivnit jednání primátora a jeho náměstkyně při jednání komise, tedy způsob výkonu kontrolní činnosti ve prospěch jím zastupované společnosti, vyplývá již z popisu skutku.

K trestnému činu podle § 333 trestního zákoníku (nepřímé úplatkářství)

6. Usnesení NS ze dne 13. 3. 2019 sp. zn. 8 Tdo 1551/2018 – k popisu skutku, policejní provokaci

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/2BD36EF9D64A8182C125842200183D6C?openDocument&Highlight=0

Usnesení Ústavního soudu ze dne 5. 11. 2019 sp. zn. I. ÚS 2137/19

<https://nalus.usoud.cz/Search/ResultDetail.aspx?id=109385&pos=1&cnt=42&typ=result>

Rozhodnutí:

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 3 T 93/2014 byl obviněný J. B. uznán vinným přečinem nepřímého úplatkářství podle § 333 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Za to mu uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 5 let. Obviněná L. H. byla uznána vinnou přečinem nepřímého úplatkářství podle § 333 odst. 1 trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, a zločinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 3 trestního zákoníku, a zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku. Za to a za sbíhající se trestnou činnost jí soud uložil souhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 5 let, přičemž jí uložil povinnost během zkušební doby uhradit způsobenou škodu, dále jí uložil trest zákazu činnosti v advokacii na dobu 10 let, a peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb, přičemž denní sazba byla určena částkou 2 000 Kč, a náhradní trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené době vykonán. Obviněný V. L. byl uznán vinným přečinem nepřímého úplatkářství podle § 333 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců.

Městský soud v Praze rozsudkem sp. zn. 8 To 32/2018 z podnětu odvolání státního zástupce zrušil výrok o trestu týkající se obou obviněných a nově rozhodl o trestu obviněných při nezměněných výrocích o vině. Posledním výrokem soud druhého stupně odvolání obviněných J. B. a V. L. jako nedůvodná zamítl.

Nejvyšší soud dovolání obviněného J. B. odmítl, neboť bylo podáno opožděně.

Proti tomuto rozhodnutí podal obviněný ústavní stížnost, kterou Ústavní soud zamítl.

K dovolání obviněného V. L. Nejvyšší soud zrušil rozsudek Městského soudu v Praze a jemu předcházející rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 v celé části týkající se tohoto obviněného.

Věc se tak vrací do stadia řízení před soudem prvního stupně, jenž bude při svém rozhodování vázán právním názorem, který ve svém rozhodnutí vyslovil Nejvyšší soud, a je povinen provést úkony a doplnění, jejichž provedení Nejvyšší soud nařídil.

Skutková zjištění:

Skutek, jímž byl obviněný J. B. uznán vinným, spočíval v tom, že obviněný společně se samostatně stíhaným J. H. požadovali po statutárním orgánu a členu představenstva spol. L. V. K., v souvislosti s investičním záměrem projektu V. - výstavba domů pro seniory, úplatek ve výši 20 000 000 Kč, za to, že svým vlivem a prostřednictvím dalších osob budou působit na výkon pravomoci některých úředních osob Ministerstva obrany ČR. Do jednání osobně vstoupil i „lobbista“ V. L., jako osoba mající příslušné kontakty na Ministerstvu obrany ČR, a i obviněná advokátka L. H., která nabídla svoji pomoc tím, že připraví a sepíše Smlouvu o advokátní úschově, která měla zastříti fakt, že peníze složené do advokátní úschovy měly sloužit ke spáchání trestné činnosti. Tato smlouva byla následně uzavřena a finanční prostředky byly na účet advokátní úschovy L. H. připsány, přičemž však nedošlo k předání úplatku a místo toho se J. B. a L. H. pokusili část finančních prostředků z advokátní úschovy užít jiným než smlouvou o advokátní úschově určeným způsobem.

Z odůvodnění:

Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí shledal, že rozhodnutí prvního stupně obsahuje zcela nedostatečný popis skutku. Nalézací soud vůbec nedefinoval konkrétní jednání, kterým měl obviněný V. L. naplnit skutkovou podstatu přečinu nepřímého úplatkářství. Přestože se dovolatel danou otázkou ve svém mimořádném opravném prostředku nezabýval, nic to nemění na závažnosti zmíněného pochybení, jímž bezesporu došlo k poměrně hrubému porušení jeho práva na spravedlivý proces.

Podle § 120 odst. 3 trestního řádu „výrok, jímž se obžalovaný uznává vinným, nebo jímž se obžaloby zprošťuje, musí přesně označovat trestný čin, jehož se výrok týká, a to nejen zákonným pojmenováním a uvedením příslušného zákonného ustanovení, nýbrž i uvedením, zda jde o zločin nebo přečin, a místa, času a způsobu spáchání ...“. V přezkoumávané trestní věci je klíčová právě naposledy citovaná část, zakotvující požadavek na přesný popis způsobu spáchání trestného činu, který musí

být definován skutkově, nikoli právně, tj. uvedením zcela konkrétního, individualizovaného konání toho kterého obviněného. V témže duchu vyznívá také usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 3. 1994, sp. zn. 3 To 105/93, publikované pod č. 43/1994-I. Sb. rozh. tr., vyjadřující tento právní názor: „*Ve výroku rozsudku, v tzv. skutkové větě, musí soud uvést všechny zjištěné skutkové okolnosti, které jsou v posuzovaném případě konkrétním obsahem zákonných znaků skutkové podstaty příslušného zákonného ustanovení, podle kterého byl čin obžalovaného právně posouzen. Nestačí proto, aby se soud při popisu jednání obžalovaného omezil, byť jen v některých směrech, na citaci těchto zákonných znaků. Taková citace tvoří tzv. právní větu výroku rozsudku.*“

Jak vyplývá z nálezu Ústavního soudu ze dne 6. 10. 2005, sp. zn. II. ÚS 83/04, publikovaného pod č. 195/2005 Sb. n. a u., který stanoví, že „*Neodmyslitelnou součástí práva na spravedlivý proces je právo obžalovaného na úplné projednání věci soudem. Takovým projednáním není případ, v němž **ve výroku o vině skutková věta neobsahuje úplný popis skutečností rozhodných pro naplnění všech znaků skutkové podstaty trestného činu** ve smyslu ustanovení § 120 odst. 3 trestního řádu.*“

Pochybení spočívající v nedostatečném v popisu skutku již nelze žádným způsobem zhojit, a to ani v právní větě ani v odůvodnění příslušného rozhodnutí.

K námitce případné policejní provokace Nejvyšší soud poukazuje na své stanovisko ze dne 25. 9. 2014, sp. zn. Tpjn 301/2014, publikované pod č. 51/2014 Sb. rozh. tr., v němž je policejní provokace definována jako *aktivní činnost policie, která směřuje k podněcování určité osoby (fyzické či právnické) ke spáchání konkrétního trestného činu s cílem získat usvědčující důkazy a vyvolat její trestní stíhání, a jejímž důsledkem je vzbuzení úmyslu spáchat trestný čin podněcovanou osobou, ačkoliv předtím tato osoba žádný takový úmysl neměla. Policejní provokací je i taková aktivní činnost policie, již dochází k doplňování chybějících zákonných znaků základní skutkové podstaty určitého trestného činu, k záměrnému podstatnému navýšení rozsahu spáchaného činu podněcovanou osobou, či k jiným způsobem vyvolané změně právní kvalifikace spáchaného činu k tíži podněcované osoby, zejména pokud jde o okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby, byť by jinak tato osoba byla k spáchání činu v obecném smyslu rozhodnuta.*

K trestnému činu podle § 329 trestního zákoníku (zneužití pravomoci úřední osoby), ve spojení s trestným činem podle § 331 nebo § 332 trestního zákoníku

7. Usnesení NS ze dne 5. 3. 2019 sp. zn. 4 Tdo 188/2019

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/A78F5E8CADAC632BC125840600184F60?openDocument&Highlight=0,null

Usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 9. 2019 sp. zn. II. ÚS 1747/19

<https://nalus.usoud.cz/Search/ResultDetail.aspx?id=108687&pos=14&cnt=283&typ=result>

Rozhodnutí:

Obvodní soud pro Prahu 6 rozsudkem sp. zn. 58 T 118/2017 uznal ve skupinové trestní věci mj. obviněného P. K. vinným pokračujícím přečinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaným v jednočinném souběhu se zločinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, a pokračujícím přečinem podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku; obviněného I. G. vinným zločinem podplácení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku spáchaným v jednočinném souběhu s návodem podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku k přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku; dalších 6 obviněných vinnými zločinem podplácení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku.

Městský soud v Praze rozsudkem sp. zn. 5 To 260/2018 rozsudek soudu prvního stupně zrušil ohledně P. K. toliko ve výroku o trestu propadnutí věci a znovu rozhodl tak, že obviněný P. K. se odsuzuje k trestu propadnutí věci a to mobilního telefonu. Naproti tomu odvolání obviněných P. K. a I. G. odvolací soud zamítl.

Nejvyšší soud dovolání obviněného I. G. odmítl.

Ústavní soud ústavní stížnost stěžovatele I. G. odmítl.

Skutková zjištění:

Obviněný P. K. se trestného činu dopustil tím, že jako příslušník Vězeňské služby České republiky, ve funkci vrchního asistenta na oddělení výkonu vazby, několikrát přijal nabídku úplatku s příslibem zajištění výhod týkajících se přidělování zbylého jídla.

Z odůvodnění:

Objektem zločinu podplácení je zájem na řádném, nestranném a zákonném obstarávání věcí obecného zájmu, tedy na ochraně čistoty veřejného života. Obstarávání věcí obecného zájmu je činnost, která souvisí s plněním úkolů týkajících se věcí obecného zájmu, tedy nejen rozhodování orgánů státní moci a správy, ale

i jiná činnost při uspokojování zájmů občanů a právnických osob v oblasti materiálních, kulturních a jiných potřeb; jde tedy o plnění všech úkolů, na jejichž řádném a nestranném plnění má zájem celá společnost nebo určitá sociální skupina. Podstatou jednání pachatele trestného činu podplácení je jeho záměr dosáhnout poskytnutým, nabídnutým nebo slíbeným úplatkem toho, aby osoba, která obstarává věci obecného zájmu, vyhověla požadavkům pachatele.

Za věci obecného zájmu je nutno pokládat úkoly stanovené pro vězeňskou službu a její příslušníky podle § 1 a především podle § 2 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky, ve znění pozdějších předpisů, na jejichž řádném plnění má zájem celá společnost.

8. Usnesení NS ze dne 12. 6. 2019 sp. zn. 8 Tdo 437/2019

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/6E1764E25CAEAAD3C125847800183373?openDocument&Highlight=0,null

Rozhodnutí:

Rozsudkem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou sp. zn. 2 T 76/2012 byl obviněný L. K. uznán vinným pomocí k trestnému činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 10 odst. 1 písm. c), § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákona a trestným činem podplácení podle § 161 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona. Za to byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří let, přičemž byl výkon trestu odložen na zkušební dobu v trvání tří let a nad obviněným byl vysloven dohled. Dále mu byl uložen peněžitý trest ve výši 50 000 Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce učitele autoškoly na dobu čtyř let. V dalším bylo rozhodnuto o vině a trestu spoluobviněných T. B. a L. I.

Usnesením Krajského soudu v Brně sp. zn. 7 To 284/2018 byla všechna odvolání obviněných i státního zástupce jako nedůvodná zamítnuta.

Dovolání obviněného L. K. Nejvyšší soud odmítl.

Skutková zjištění:

Trestného činu se obvinění dopustili tím, že obviněný T. B. jako zaměstnanec Městského úřadu, zařazený na odboru dopravy a silničního hospodářství na pozici zkušební komisař, po předchozí dohodě a ve vzájemné spolupráci buď s obviněným L. I.– učitelem Autoškoly K. N., či s obviněným L. K. – učitelem a majitelem Autoškoly L. K. při konání zkoušek z odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla pro získání řidičského oprávnění nebo přezkoušení z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, v nejméně 166 případech neprovedl a nezabezpečil řádně a v souladu s platnou právní úpravou průběh zkoušky nebo přezkoušení osob žadatelů o řidičské oprávnění a neověřil podle platné právní úpravy požadované znalosti zkoušených žadatelů.

Obviněný L. K. se na trestné činnosti podílel tím, že platil či jinak věcně odměňoval obviněného T. B. za usnadnění zkoušek nebo přezkoušení žadatelů, přičemž výše částek odpovídala vždy konkrétnímu rozsahu usnadnění spočívajícímu v porušení

zákonu upravujícího výkon zkoušek ve vztahu k jednotlivým částem zkoušek (usnadnění testu, nebo zkoušky znalostí ovládání a údržby vozidla nebo praktické jízdy).

Z odůvodnění:

Pochybení podřaditelná pod uvedené vady dovolací soud v projednávané věci neshledal. Ve věci není dán žádný, už vůbec ne extrémní rozpor mezi skutkovými zjištěními soudů a provedenými důkazy. Z odůvodnění rozhodnutí nalézacího soudu, s nímž se soud odvolací ztotožnil, vyplývá přesvědčivý vztah mezi učiněnými skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů. Je zjevné, že soud postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle § 2 odst. 6 trestního řádu a učinil skutková zjištění, která řádně zdůvodnil.

Co se týče trestného činu podplácení podle § 161 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona, tak ze skutkových zjištění je zjevné, že spoluobviněný T. B., veřejný činitel, postupoval shora naznačeným způsobem proto, že mu bylo ze strany obviněného L. K. (a spoluobviněného L. I.) slíbeno poskytování úplatků v nejrůznějších formách a že mu takové úplatky také poskytovány byly. Podle skutkové věty výroku o vině obviněný L. K. se spoluobviněným L. I. spoluobviněného T. B. platili či jinak jej věcně odměňovali za usnadnění zkoušek nebo přezkoušení žadatelů v této skutkové větě specifikovaných.

K úplatku Nejvyšší soud uvedl, že z pravidla jde o zvýhodnění, které se dostává uplácenému nebo s jeho souhlasem jiné osobě, spočívající zejména v přímém majetkovém prospěchu, např. finančním nebo materiálním. Může však jít i o výhodu jiného druhu, např. protislužbu. Z hlediska naplnění tohoto znaku není rozhodující výše úplatku. Zákon nestanoví žádnou hodnotovou hranici. Výši úplatku je třeba hodnotit v souvislosti s dalšími okolnostmi, které určují stupeň nebezpečnosti tohoto činu. V oblasti výkonu státní moci a správy však nelze tolerovat zásadně žádné úplatky, a to ani nepatrné hodnoty (srov. č. 17/1978 Sb. rozh. tr.).

9. Usnesení NS ze dne 25. 6. 2019 sp. zn. 7 Tdo 740/2019

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/AB52AEDEC217655BC125846F001A04A4?openDocument&Highlight=0,null

Rozhodnutí:

Rozsudkem Okresního soudu v Ostravě byla obviněná uznána vinnou v bodě I) přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a v bodě II) zločinem podplácení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku.

Krajský soud v Ostravě usnesením č. j. 4 To 35/2019-299 zamítl odvolání obviněné.

Nejvyšší soud dovolání obviněné odmítl.

Skutková zjištění:

Obviněná se uvedených trestných činů dopustila tím, že

ad 1) ačkoliv byla rozhodnutím Magistrátu města Ostravy postížena pro přestupek, kdy jí byly uloženy pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na 12 měsíců, řídila osobní motorové vozidlo,

ad 2) Poté, co přes udělený zákaz řídila osobní motorové vozidlo a byla zastavena a kontrolována uniformovanou hlídkou Policie ČR, policistovi během projednávání jejího shora popsaného jednání a související kontroly jejích osobních dokladů nabídla předáním do ruky společně s požadovaným občanským průkazem bankovku v hodnotě 2 000 Kč jako neoprávněnou odměnu za to, že tuto záležitost nebude řešit v souladu se svými povinnostmi a naopak vyřeší ji jinak, tedy zjevně tak, aby byl znemožněn či alespoň zmírněn její postih za předmětné jednání, k čemuž ale nedošlo, neboť policista její nabídku nepřijal.

10. Usnesení NS ze dne 16. 4. 2019 sp. zn. 7 Tdo 367/2019

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/8A946D8B0889B464C125844500188BA4?openDocument&Highlight=0,null

Rozhodnutí:

Rozsudkem Okresního soudu v Rokycanech sp. zn. 2 T 37/2015 byli obvinění V. K. a M. Č. v bodě I. uznáni vinnými pokračujícím zločinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a byli odsouzeni k trestu odnětí svobody v trvání tří roků, jehož výkon jim byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání patnácti měsíců. Pod bodem II. obvinění byli zproštěni obžaloby pro další dílčí útoky zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť nejsou trestným činem.

Krajský soud v Plzni usnesením sp. zn. 8 To 436/2018 na podkladě odvolání obviněných V. K. a M. Č. zrušil rozsudek soudu prvního stupně v odsuzující části pod bodem I. a zastavil trestní stíhání obviněných.

Proti usnesení odvolacího soudu o zastavení trestního stíhání z důvodu promlčení podal dovolání nejvyšší státní zástupce v neprospěch obou obviněných. Nejvyšší soud toto dovolání zamítl.

Skutková zjištění:

Obvinění se trestného činu měli dopustit tím, že obviněný V. K. jako člen zastupitelstva a starosta obce XY spolu s obviněnou M. Č. jako členkou zastupitelstva a místostarostkou obce XY ve více případech v souvislosti s pronájmem obecních bytů po společné domluvě při jednání s osobami odsouhlasenými obecním zastupitelstvem jako nájemci bytů podmiňovali nad rámec rozhodnutí zastupitelstva obce uzavření nájemní smlouvy poskytnutím finančního daru v různých výších od 70.000 Kč do 395.000 Kč ve prospěch obce XY. Obec XY tak na základě takto uzavřených darovacích smluv získala finanční částku ve výši 975.000 Kč.

Judikatura Ústavního soudu

K trestnému činu přijetí úplatku podle § 331 trestního zákoníku a podplácení podle § 332 trestního zákoníku

1. Nález Ústavního soudu ze dne 30. 9. 2019 sp. zn. IV. ÚS 1367/18

Právní věta: „*Obecné soudy nemají za úkol pouze vyslovit závěr o vině a trestu, ale je zapotřebí, aby takové rozhodnutí bylo učiněno na základě provedených důkazů a při respektování základních práv obžalovaných. Je-li závěr o vině obžalovaného, a tedy i o správnosti skutkové věty, založen jen na důkazu, který sám o sobě neobstojí, neboť nemá oporu v dalších provedených důkazech a není tak dán uzavřený řetězec, je takový závěr v rozporu s požadavky § 2 odst. 5 trestního řádu a tedy i čl. 36 odst. 1 a 40 odst. 1 a 2 Listiny, tedy zachování práva na přístup k soudu a dodržení zásady in dubio pro reo.*“

K nálezu viz [Zpráva o sledování rozhodnutí Ústavního soudu za období 21. 10. - 1. 11. 2019.](#)

K trestnému činu přijetí úplatku podle § 331 trestního zákoníku

2. Nález Ústavního soudu ze dne 6. 12. 2019 sp. zn. III. ÚS 3333/19

Neoficiální právní věta: „*Je-li podána blanketní stížnost, v níž si stěžovatel (obhájce) vyhradil lhůtu pro její odůvodnění, lze na orgán rozhodující o stížnosti klást požadavek, aby buď upozornil stěžovatele (obhájce) na nepřiměřenost jím navržené lhůty a stanovil mu namísto toho lhůtu přiměřenou, nebo aby vyčkal doplnění stížnosti.*“

Pouze výjimečně, kdy aktuální procesní situace jiný postup neumožňuje, může orgán o stížnosti rozhodnout bez dalšího. Takovým důvodem však nemůže být požadavek na urychlené vyřizování vazebních věcí, podává-li stížnost osoba, která je v důsledku napadeného rozhodnutí omezována na osobní svobodě.“

K nálezu viz [Zpráva o sledování rozhodnutí Ústavního soudu za období 16. - 27. 12. 2019.](#)

K trestnému činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 trestního zákoníku, přijetí úplatku podle § 331 trestního zákoníku, podplácení podle § 332 trestního zákoníku

3. Usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 6. 2019 sp. zn. I. ÚS 1475/19 – k příkazu k domovní prohlídce

Ústavní soud **odmítl ústavní stížnost** stěžovatelek (právnícké osoby), kterou se domáhaly zrušení příkazu Městského soudu v Praze a zákazu pokračování v zásahu Policie České republiky a obnovení stavu před tímto zásahem tím, že Policie České republiky vydá věci odňaté při prohlídce jiných prostor a pozemků a znehodnotí při ní

získaná elektronická data, a to z důvodu, že napadeným rozhodnutím i jiným zásahem mělo dojít k porušení ústavně zaručených základních práv stěžovatelek na nedotknutelnost obydlí dle čl. 12 Listiny základních práv a svobod, na informační sebeurčení dle čl. 10 odst. 3 Listiny, na zachování tajemství písemností a záznamů dle čl. 13 Listiny, vlastnické právo dle čl. 11 Listiny a právo podnikat dle čl. 26 odst. 1 Listiny.

Městský soud v Brně napadeným příkazem nařídil prohlídku jiných prostor. Tento příkaz byl vydán v trestním řízení vedeném pro podezření ze spáchání zvlášť závažného zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 trestního zákoníku, zvlášť závažného zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. c), odst. 3, 4 trestního zákoníku, zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) a d) trestního zákoníku, zvlášť závažného zločinu přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, 3 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku, zločinu podplácení podle § 332 odst. 1, 2 písm. a) a b) trestního zákoníku a zvlášť závažného zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

Ze spáchání těchto trestných činů bylo podezřelých celkem 9 fyzických osob v souvislosti se systematickým ovlivňováním veřejných zakázek zadavatele Statutárního města Brna, Městské části Brno-střed, realizovaných z úrovně Odboru investičního a správy bytových domů s cílem získání prospěchu velkého rozsahu.

Veřejné zakázky na stavební práce byly zadávány předem stanoveným stavebním společností, které za to této organizované zločinecké skupině poskytovaly finanční prostředky v řádu milionů korun. Jeden z podezřelých je faktickým majitelem obou stěžovatelek.

Ústavní soud posuzoval otázku zákonnosti, respektive ústavnosti napadeného příkazu.

Ústavní soud již v minulosti ve své rozhodovací činnosti formuloval **ústavněprávní požadavky na příkaz k domovní prohlídce či prohlídce jiných prostor a pozemků**. Zásadně platí, že požadavky na příkazy k oběma typům těchto příkazů musí být z hlediska ústavněprávních garancí shodné. Z takového příkazu musí být pro osobu, u níž je prohlídka vykonávána, alespoň v základní míře zřejmé, z jakých skutečností plyne podezření, že se v daných prostorách nachází osoba nebo věc důležitá pro trestní řízení, a jde-li o úkon neodkladný a neopakovatelný, pak i odůvodnění této skutečnosti.

Odůvodněnost takového příkazu přitom může vyplývat z trestního spisu, včetně případné neodkladnosti a neopakovatelnosti. Postačí rovněž, bude-li odvoditelná z odůvodnění takového příkazu i interpretací, z jeho textu však musí být alespoň v minimální míře seznatelná. Je rovněž nutné, aby o neodkladnosti či neopakovatelnosti byl přesvědčen přímo soudce; nepostačí, je-li uvedena pouze v návrhu na vydání příkazu k prohlídce. Odůvodnění se může přitom nést toliko v rovině pravděpodobnostní, nesmí však sestávat toliko z odkazu na příslušnou zákonnou úpravu.

Ústavní soud nedospěl k závěru, že by se napadený příkaz nacházel v rozporu s některým z těchto požadavků. Byť je jeho odůvodnění spíše skromné, důvody prohlídky předmětných prostor i její neodkladnosti a neopakovatelnosti z něj jsou v souladu s výše uvedenými ústavněprávními požadavky dovoditelné.

K trestnému činu přijetí úplatku podle § 331 trestního zákoníku

4. Usnesení Ústavního soudu ze dne 30. 9. 2019 sp. zn. III. ÚS 2951/19

K usnesení viz [Zpráva o sledování rozhodnutí Ústavního soudu za období 21. 10. - 1. 11. 2019.](#)

5. Usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 10. 2019 sp. zn. II. ÚS 3016/17

„Rozhodování o námitce nepodjatosti v trestním řízení před Nejvyšším soudem (stížnost MUDr. D. Ratha)“

K usnesení viz [Zpráva o sledování rozhodnutí Ústavního soudu za období 4. 11. - 15. 11. 2019.](#)

6. Usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 11. 2019 sp. zn. I. ÚS 2171/19

„Ke vzniku postavení zúčastněné osoby a trestu propadnutí majetku“

K usnesení viz [Zpráva o sledování rozhodnutí Ústavního soudu za období 16. - 27. 12. 2019.](#)

K trestnému činu podplácení podle § 332 trestního zákoníku

7. Usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 4. 2019 sp. zn. IV. ÚS 3163/18

<https://nalus.usoud.cz/Search/ResultDetail.aspx?id=106867&pos=22&cnt=283&typ=result>

Rozhodnutí:

Ústavní soud odmítl ústavní stížnost stěžovatele K. K. proti usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. května 2018 č. j. 3 Tdo 329/2018-69.

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7 sp. zn. 39 T 121/2016 byl stěžovatel s dalšími obžalovanými uznán vinným ze spáchání přečinu podplácení podle § 332 odst. 1 trestního zákoníku. Stěžovatel byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 30 měsíců, a dále mu byl uložen peněžitý trest ve výši 100 000 Kč.

Městský soud v Praze, usnesením ze dne 16. 8. 2017 sp. zn. 61 To 236/2017 zamítl odvolání stěžovatele.

Nejvyšší soud usnesením odmítl dovolání stěžovatele.

Skutková zjištění:

Ke spáchání trestného činu mělo dojít tak, že již dříve pravomocně odsouzený M. S. nabídnul na základě instrukcí předaných stěžovatelem svědkyni úplatek za to, že při výběrovém řízení na uzavření nájemní smlouvy k nebytovému prostoru v budově České pošty, s. p., upřednostní společnost XX, s. r. o.

8. Nález Ústavního soudu ze dne 28. 8. 2019 sp. zn. III. ÚS 1056/19

Právní věta: „Podá-li státní zástupce stížnost proti rozhodnutí soudu o propuštění obviněného z vazby, jež má být věcně projednána a je odůvodněna konkrétní argumentací, je třeba obhajobě poskytnout možnost se k ní vyjádřit.“

K nálezu viz [Zpráva o sledování rozhodnutí Ústavního soudu za období 26. 8. - 6. 9. 2019.](#)